

In OEF 2018 nr. 3 schreef ik over de Georgische Militaire Weg en het beginpunt Vladikavkaz. Het is een leuk verzamelgebied en regelmatig zijn er nieuwe aanwinsten te vinden: vandaar dit 'Terugkomen op..'

Op de kaart hieronder staat een duidelijk stempel van ВЛАДИКАВКАЗЪ [VLADIKAVKAZ], het beginpunt van de route. De stad werd in 1784 gesticht als fort en was belangrijk in de verovering van de Kaukasus.

(80%)

Kaart, verzonden 23 V 1909 vanuit Vladikavkaz naar Parijs. De beeldzijde: de Georgische Militaire Weg, de Darjalkloof. Deze kloof is een Georgische bergpas op 1204 meter hoogte in de buurt van de grens met Rusland.

November 2021

Pagina 5

(100 %)

Het stempel-in-kruisvorm van Vladikavkaz. Dit type stempel kwam vanaf 1890 in gebruik. In 1903 werden de dubbel-ring stempels geïntroduceerd en langzaam ingevoerd. In OEF 2018, nr. 3 staat een kaart met dit type stempel.

De verovering ging niet zonder slag of stoot: het fort werd platgebrand, maar werd na de annexatie van Georgië (1801) herbouwd. In 1861 kreeg Vladikavkaz de status van stad.

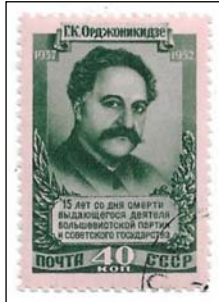
Na de Russische Revolutie werd Vladikavkaz de hoofdstad van een Islamitische staat: de Bergrepubliek van de Noordelijke Kaukasus (1917-1921). Het Witte Leger probeerde het gebied te veroveren, maar werd verslagen door het 9^e Rode Leger. Op 20 januari 1921 werd de Sovjetrepubliek der Bergvolkeren opgericht als Autonome Sovjetrepubliek binnen de Sovjet-Unie met Vladikavkaz als hoofdstad. In 1924 werd de republiek omgevormd tot autonome oblasten. Op 7 juli 1924 werd Vladikavkaz de hoofdstad van de Noord-Ossetische Autonome Oblast. De naam blijft nog even Vladikavkaz

Ansichtkaart –beeldzijde berg Kazbek- verzonden in 1930 vanuit ВЛАДИКАВКАЗЪ [VLADIKAVKAZ] naar Perm, Oeral-regio, Leninstraat 39, aan Valbe Valentina Nikolaevna. De tekst: 'Lang niets gehoord... Rosesha is al groot... Adres is Vladikavkaz, Kaukasus –regio, Proletariersboulevard nr. 20.'

In 1931 werd Vladikavkaz hernoemd tot Ordzjonikidze, ter ere van de Georgische bolsjewiek Grigol Ordzjonikidze.

Grigori "Sergo" Konstantinovitsj Ordzjonikidze (1886-1937) was evenals Stalin afkomstig uit Georgië. Samen met Stalin gaf hij leiding aan de verovering van Georgië, Armenië en Azerbeidzjan door het Rode Leger. Hij werd in 1930 lid van het Politbureau van de Communistische Partij van de Sovjet-Unie. In 1932 werd hij Volkscommissaris voor Zwarte Industrie. In 1936 kwam hij in conflict met Stalin en hij dreigde slachtoffer te worden van de Zuivering. Hij pleegde zelfmoord, 18 februari 1937, maar zijn dood werd officieel een hartaanval. Hij bleef in de geschiedenis de 'favoriete wapenbroeder van de grote Stalin'.

In de Sovjet-Unie is hij ook geëerd met een aantal postzegels: een serie zegels (mi. 1625-1626), uitgegeven in 1952 bij 15^e sterfdag van Ordzjonikidze. In 1958 werd opnieuw een zegel uitgegeven ter ere van Ordzjonikidze.

Mi. 1625, uitgave 23 april 1952. Tekst onderin: "15 jaar na de dood van de vooraanstaande activist van de bolsjewistische partij en de staat"

Mi. 2180, uitgave 12 december 1958. Onderin de naam Sergo Ordzjonikidze in cyrillisch en georgisch, სერგო ორჯონიკიძე. Bovenin de tekst: "prominent persoon van de communistische partij en de Sovjet-economie"

In 1966 werd nog een zegel uitgegeven ter gelegenheid van zijn 80^e geboortedag en in 1986 nog een zegel ter gelegenheid van zijn 100^e geboortedag, 12 oktober 1886

Mi. 3230, uitgegeven 22 juni 1966

(90%)
Envelop met
Mi. 5654, met
gelegenheidsstempel
Moskou, 19-10-1986.

De oblast kreeg op 5 december 1936 een hogere status: de Noord-Ossetische Autonome

Socialistische Sovjetrepubliek, met Ordzjonikidze als hoofdstad. Dit zien we terug in een zegel uit de serie 'Hoofdsteden van de Autonome Republieken II', uitgegeven in 1960 . In deze zegel zien we ook de aanduiding Г. [G., Gorod, stad] ОРДЖОНИКИДЗЕ [ORDZHONIKIDZE].

(100 %) Mi. 2409, uitgegeven 4 november 1960.

Tot 1944 blijft de naam Ordzjonikidze. Op deze briefkaart, verzonden in 1935, is het aankomststempel met de nieuwe naam ОРДЖОНИКИДЗЕ [ORDZHONIKIDZE] gebruikt . De kaart is verzonden vanuit Chernoyarskaya / Черноярская in the Mozdok regio van de republiek Noord-Ossetië. De tekst: "Hallo Zhenya. Schrijf hoe u leeft, bent u gezond aan het adres poste restante, voor mij, de kolonie van Kanovo (Alt-Kana), Sovetsky District, Noord-Kaukasische Krai. Hallo allemaal."

(85 %)

Ansichtkaart (landschap), verzonden in 1935 vanuit Chernoyarsk / Черноярск naar Ordzhonikidze.

Begin november 1942 probeerden de troepen van nazi-Duitsland tevergeefs de stad te veroveren, maar werden afgeslagen. De nazi's verlieten Noord-Ossetië in januari 1943.

In 1944 wordt Vladikavkaz weer een nieuwe naam: ДЗАУДЖИКАУ [DZAUDZHĪKAU], Ossetisch Дзæуджыхъæу [Dzawjeqaw]

De naam is te herkennen in het stempel –helaas wat onduidelijk- en de afzender van de brief hieronder . De brief is verzonden naar Bulgarije, Sofia, Parijs Straat, Centraal Partij Archief van het Centrale Comité van de Bulgaarse Communistische Partij aan M. Kabakchieva.

De brief zelf zit ook in de envelop: de ontvanger bestudeert de geschiedenis van de Bulgaarse communistische partij, dus zijn correspondent stuurt hem in 1949 bijbehorende literatuur. Bovendien gaat de afzender in de zomer naar Bulgarije, naar Ryl (waarschijnlijk), een prachtige plek met het meest gerespecteerde Bulgaarse klooster.

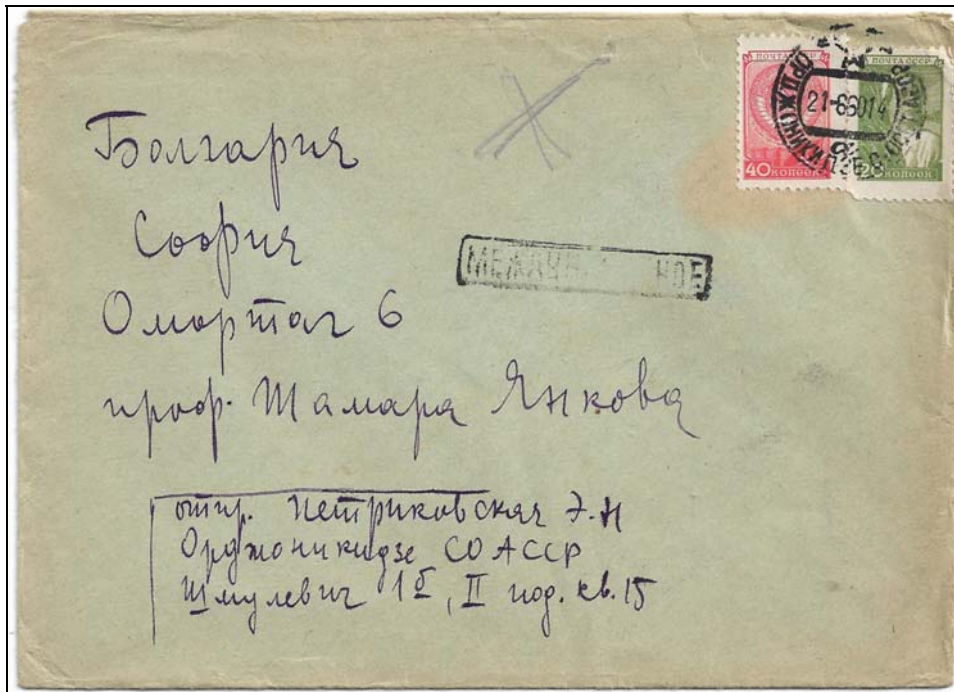
(77%)

Aangetekende brief, verzonden vanuit ДЗАУДЖИКАУ [DZAUDZHĪKAU]. De brief zelf zit er nog in.

De stempels zijn wat onduidelijk, maar toch is ДЗАУДЖИКАУ [DZAUDZHKAU] te herkennen. De brief gaat via Moskou: op de rugzijde stempels van Moskou 29.04.1949 en Sofia 3.05.1949.

In 1954 wordt de naam van de stad opnieuw veranderd: opnieuw Ordzjonikidze. Stalin was een Georgiër en om preciezer te zijn : een Osseet. Het zou kunnen dat daarom de stad de Ossetische aanduiding Dzaodzjikaoe heeft gekregen, die na de dood van Stalin weer is gewijzigd in Ordzjonikidze

(79 %)

Brief, verzonden 21.06.1960, met in het stempel de aanduiding ОРДЖОНИКИДЗЕ [ORDZHONIKIDZE]. De brief gaat naar Sofia, Bulgarije. Het is een vrouw, die schrijft naar een vrouwelijke professor.,

In het stempel ook de aanduiding Северо-Осетинская АССР, Noord-Ossetische ASSR, Noord-Ossetische Autonome Socialistische Sovjetrepubliek.

Hieronder een postwaardestuk met een machinestempel van ОРДЖОНИКИДЗЕ [ORDZHONIKIDZE].

In de vlag van het stempel is aangegeven: 'Vermeld bij adressering het nummer van het postkantoor'. Er was toen nog geen postcode.

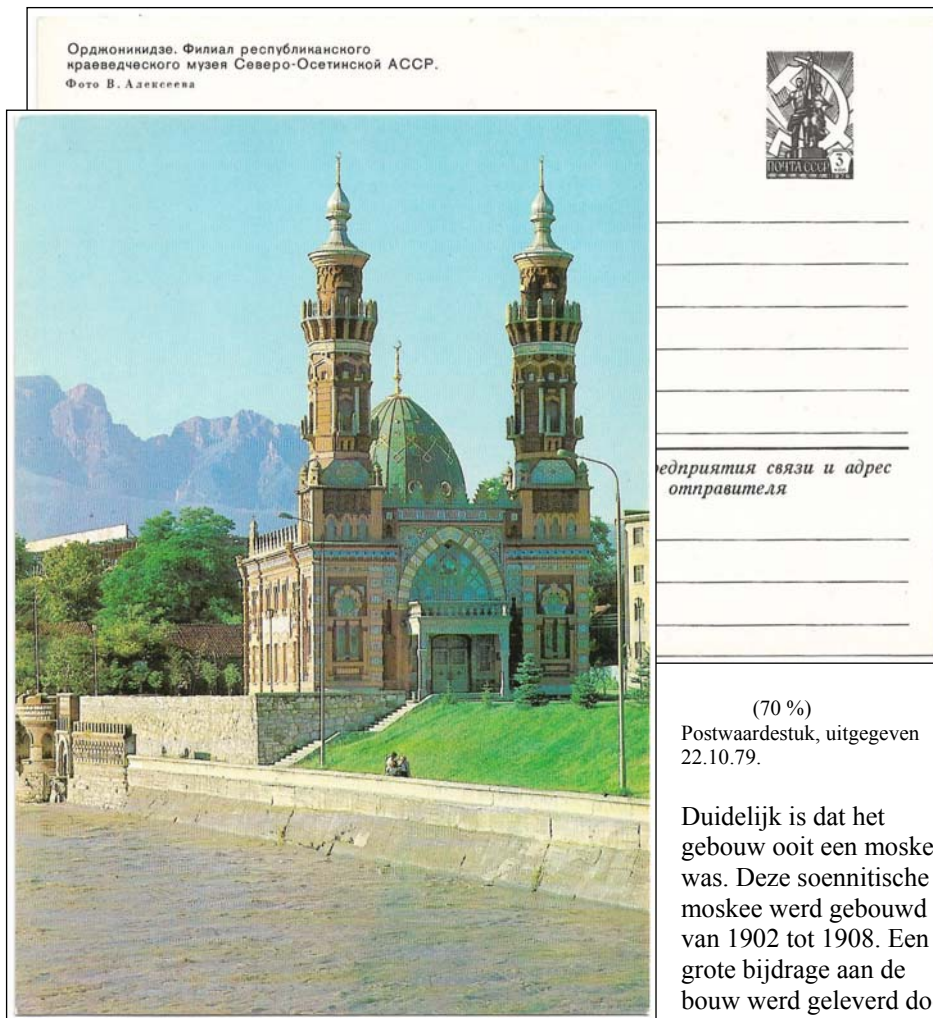
(collectie Aleksandr Romanov)

Postwaardestuk, uitgegeven 02.02.1965. De afbeelding: ОРДЖОНИКИДЗЕ [ORDZHONIKIDZE]. КРАЕВЕДЧЕСКОГО МУЗЕЯ, Lokaal studies museum.

November 2021

Pagina 11

Dezelfde afbeelding met het 'museum voor lokale studies' is te zien op deze ansichtkaart, postwaardestuk, uitgegeven in 1979.

Murtaz-agma-Mukhtarov uit Bakoe. In 1996 werd de moskee overgedragen aan de moslimgemeenschap.

In de Sovjet-periode zijn er talloze postwaardestukken –enveloppen en ansichtkaarten- uitgegeven met afbeeldingen van Ordzjonikidze, de stad en de persoon.

De oorspronkelijke naam van Vladikavkaz werd in 1990, nog voor de val van de Sovjet-Unie, in ere hersteld

In 1990 ging de Noord-Ossetische Autonome Socialistische Sovjetrepubliek op in de autonome republiek Noord-Ossetië binnen de Russische Federatie.

(60 %)

Postwaardestuk, uitgegeven 29.04.2003 door de Russische Federatie, met afbeeldingen van Vladikavkaz. Ook in het stempel is de herstelde oude naam te zien: ВЛАДИКАВКАЗЪ [VLADIKAVKAZ]. De kaart is verzonden naar Pjatigorsk. In de adressering: Г. (ГОРОД, Stad) ПЯТИГОРСК [PYATIGORSK].